

førte en saadan Told? Jeg ser ikke rettere end at naar man Andetsteds bestatter og bestatter høit vor Udførel af Heste, det da er ganske fornuftigt, at vi gjøre Gjengjæld og ogsaa forlange Indførselstold af, hvad de samme Lande indføre til os af Heste. Lige for Ege. Naar det ærede Medlem mente, at det vilde gaa ud over det danske Landbrug, maa jeg tilstaa, at jeg er ganske af den modsatte Mening. Det ærede Medlem betegnede selv disse Heste, som vi hentede fra Udlandet, som ringere Dyr, som Dyr af slet Bestaffenhed, men hvorledes egentlig det danske Landbrug skulde være vel tjent med at sende sine gode og dygtige Heste ud af Landet og indføre slette Heste i Stedet, det forstaaer jeg ikke. For denne Indførsel af fremmede, slette Heste blev saa almindelig her i Landet, var der virkelig ikke nogen Mangel paa slette danske Heste og ogsaa til meget billige Priser. Jeg tror virkelig ikke, at den danske Jordbruger nogeninde har været i Forlegenhed for at finde slette og billige Heste, naar han ikke havde Raad til at anstaffe sig gode og dyre Heste, saa af den Grund behøve vi ikke at lukke Sluserne op for at faae en Oversvømmelse af Alverdens slette Heste. Jeg ser ikke, hvad Fordel det skulde være, men i hvert Tilfælde forekommer det mig, at naar vi maa modtage en ringere Pris af Nabolandene for vore Heste, fordi de kræve en Told deraf — og der er intet Spørgsmaal om, at det er os, der maa betale Tolden — er der ikke god Mening i at de samme Lande kunne sende deres slette Heste herind uden nogenomhelst Gæne eller Behrdselse.

Skjøndt det Spørgsmaal jo ikke ligger for endnu, om Tilvejebringelsen af en Frihavn her ved Kjøbenhavn — jeg betoner og understreger netop dette endnu — skal jeg dog, foranlediget ved, hvad det ærede 7de Medlem for 1ste Kredts (S. Hansen) fremførte, at Skibsafgiftens Ophævelse var en nødvendig Betingelse for at en Frihavn, hvis Betsignelser han iøvrigt ikke troede paa, skulde kunne arbejde tilfredsstillende, sige, at jeg maa tilstaa, at det forstaaer jeg ikke; thi jeg ser ikke rettere, end at der ikke kan være Noget at indvende imod, at de Varer, der udløses i Frihavnen, ikke betale Skibsafgift, og i saa Tilfælde ser jeg ikke, hvorledes Skibsafgiftens Ophævelse i Almindelighed skulde være af nogen Betydning for en heldigere Udvikling af en Frihavn. Det er en Selvfølge, at naar Varerne ere indførte til Frihavnen uden Betaling af Skibsafgift, kunne de ikke vandre videre ind i Landet gennem Toldterritoriet uden mod Betaling af Toldafgiften. Det er ligeledes en Selv-

følge, at saa maa de ogsaa, foruden Tolden tillige betale Skibsafgiften. Men det har jo heller slet ikke nogen Banstuelighed, det vil man let kunne sige ordnet. — At Ophævelsen af Havneafgiften her i Kjøbenhavns Havn har en langt større Betydning, deri er jeg fuldstændig enig med det ærede Medlem. Men jeg nærer en sikker Forventning om, at Havneafgiften heri Kjøbenhavn inden meget lang Tid ogsaa vil være forsvunden, og jeg antager, at det ærede Medlem deler den samme Forventning med mig; Sagen ligger jo ikke særlig under mig, og jeg skal altsaa vel vogte mig for at komme dybere ind derpaa.

Efter den Modtagelse, Lovforslaget har faaet fra to forskjellige Sider her i dette Thing, har jeg jo ikke nogen Tvivl om, at det vil blive behandlet videre i et Udvalg, og jeg har heller ikke nogen Tvivl om, at man i Udvalget vil søge at mødes til rigtig Erkjendelse af, hvad der kan kaldes en moderat eller passende Bestrævelse for vor danske Industri. Men dersom man vil fastholde ved Bearbejdelsen af Forslaget det, at dette tilligemed Loven om Skatten paa Sprit og Al skal bevirke en væsentlig Nedgang i Statsindtægterne, ja, da vil jeg sige forud, at da betragter jeg det Arbejde, der anvendes derpaa, som spildt. Jeg haaber imidlertid, at man vil opgive denne efter min Formening ligesaa uberettigede som ubetimelige Fordring. Jeg tror, at dersom man venter at kunne fremtvinge en saadan Mareladning af Statskassen ved at sætte den som Vilkaar for Toldrevisionen, da regner man fuldstændig feil. De Interesser, der knytte sig til at skaffe Statshusholdningen de nødvendige Midler til at kunne arbejde, ville til enhver Tid være stærkere end de, der ville søge at fremtvinge en Nedgang deri ved det Løffemiddel, der skal ligge i Bedtægelsen af en Toldrevision. Jeg skal paa ethvert Punkt i den fremtidige Forhandling om Revisionen være villig til Imødekommen, forsaavidt det lader sig gjøre uden at krænke de Principer, hvorpaa hele Revisionen hviler, og som det iøvrigt ogsaa synes, at man fra alle Sider er enig om, og naar det kan ske uden at berøve Statskassen de nødvendige Midler til, at Udviklingen i Landet kan føres igennem paa den Maade, som man fra alle Sider kræver, det skal ske.

Sar. Hansen: Den høitærede Finanzminister har utvivlsomt Ret i, at det ikke har stor Betydning for Skibshederierne, om de, saaledes som det vil ske, hvis dette Lovforslag bliver til Lov, fremtidig komme til at betale 4 pCt. af de her til Landet indførte